

WIKTOR LECH

MAŁY SZACHISTA

WYDANIE II ROZSZERZONE

WSPÓLNA NAUKA
TO DOBRA
ZABAWA

*Spędź przyjemnie i pożytecznie czas ze swoim dzieckiem
— spraw, by rozwijało zdolności analitycznego myślenia
i nabrało dobrych nawyków intelektualnych!*

 septem
septem.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Barbara Lepionka, Joanna Gubernat
Rysunki: Angelika Iżykowska

Materiały graficzne na okładce zostały wykorzystane za zgodą Shutterstock.com

Wydawnictwo HELION

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63

e-mail: septem@septem.pl

WWW: <http://septem.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<http://septem.pl/user/opinie/masza2>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-283-5841-6

Copyright © Wiktor Lech 2019

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści

STOPIEŃ 0

PRZED ROZPOCZĘCIEM NAUKI	7
Początkujący nauczyciel	11
Sposoby na stymulowanie zainteresowania szachami	13

STOPIEŃ I

PODSTAWY SZACHOWE	17
Lekcja 1. Wprowadzenie w świat szachów	19
Cele	26
Lekcja 2. Poruszanie się bierek po szachownicy: król, królowa, wieża i goniec	27
Lekcja 3. Poruszanie się bierek po szachownicy: konie i pionki	35
Cele	41

STOPIEŃ II

BATALIE NA SZACHOWNICY	43
Lekcja 4. Partia szachowa	45
Trzy kroki do sukcesu	46
Kilka słów o planowaniu	46
Trzy fazy partii szachowej	47
Cele	48
Lekcja 5. Szachowanie i matowanie	51
Matowanie w praktyce	61
Bitwa na ostrzu noża — czyli kilka słów o rywalizacji	62
Cele	63

STOPIEŃ III

STRATEGIE SZACHOWE	65
Lekcja 6. Specjalne ruchy bierek	67
Roszada	67
<i>Furtka bezpieczeństwa</i>	69
Promocja pionka	70

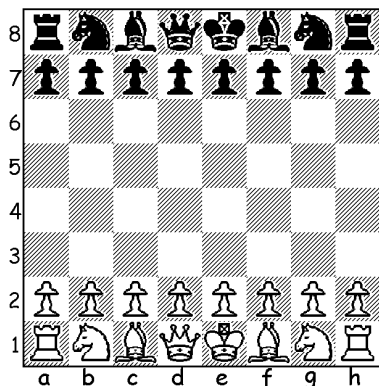
Remisy w szachach	72
<i>Pat</i>	73
<i>Potrójne powtórzenie pozycji</i>	74
<i>Propozycja remisu</i>	74
Punkty szachowe	75
Przewaga pozycyjna	76
<i>Uzyskiwanie przewagi pozycyjnej</i>	77
Cele	84
Lekcja 7. Zaawansowane ustawienia taktyczne	87
Podwójne uderzenie	87
Związanie	89
Bicie w przelocie	90
Uwolnione pionki	91
Szybkie maty	92
Mat szewski	92
Opozycja królewska	94
Kolejne etapy	96
Krótki wstęp do gry turniejowej	97
<i>Popularne zasady obowiązujące</i> <i>na turniejach szachowych</i>	98
<i>Zegary szachowe</i>	98
Inne gry i zabawy szachowe	99
<i>Szachowy szereg, czyli gra w zapamiętywanie</i>	100
<i>Gra w królestwa</i>	100
<i>Kombinacje</i>	101
<i>Liczenie armii</i>	102
<i>Gra w 30</i>	102
<i>Gra w wilki i owce</i>	102
<i>Walentynkowe szachy</i>	103
<i>Mikołajkowe szachy</i>	104
<i>Symultana szachowa</i>	104
<i>Gra w ciemno</i>	104
<i>Zaginiony skarb</i>	105
Zapis szachowy	115
<i>Odpowiedzi</i>	116
Kącik nauczyciela	118

STOPIEŃ 0

PRZED

ROZPOCZĘCIEM

NAUKI

Większość z nas, z uwagi na pracę czy inne obowiązki, ma często problem ze znalezieniem czasu dla dziecka. Doskonale rozumiem, w jak trudnej sytuacji stawia to rodziców. Wychodząc im naprzeciw, proponuję książkę, która gwarantuje, że jeśli tylko znajdą 20 – 30 minut dziennie kilka razy w tygodniu, mogą spędzić ze swoją pociechą radosne chwile na nauce przez zabawę.

Przez wiele lat praktyki nauczycielskiej zaobserwowałem, że jeśli dzieci uczęszczające na lekcje szachowe w szkole trenują również w domu z rodzicami, robią błyskawiczne postępy i wybijają się na tle grupy. Dzieje się tak dlatego, że umysł dziecka najlepiej pracuje w bezpiecznych warunkach domowych, kiedy jest ono otoczone najbliższymi mu osobami. Żaden nauczyciel nie zastąpi rodzica, ale za to rodzic może świetnie sprawdzić się w roli nauczyciela, braki w doświadczeniu dydaktyczno-pedagogicznym nadrabiając dzięki więzi emocjonalnej z dzieckiem i starając się, aby ten wspólny czas nauki był dla dziecka przyjemnością, a nie obowiązkiem.

Książka ta przeznaczona jest nie tylko dla rodziców. Zajęcia szachowe mogą się odbywać pod czujnym okiem dziadka, pod troskliwą opieką babci czy też z pomocą innych krewnych. W roli nauczyciela może również świetnie poradzić sobie starsze rodzeństwo. Można prowadzić zajęcia indywidualne, ale także z kilkorgiem dzieci jednocześnie, nauka w grupie to bowiem naprawdę doskonały sposób rozwijania potencjału naszych dzieci. Każdy, kto regularnie spędza czas z dzieckiem, może wykorzystać go jako okazję do zaszczepienia w dziecku zdolności planowania i strategicznego myślenia, usprawniając przy tym jego pamięć, wyobraźnię i koncentrację — a więc wyposażyć dziecko w umiejętności tak ważne w dzisiejszych czasach. Nie wspominając już o frajdzie, jaką młody szachista czerpie z pełnej sukcesów rywalizacji z przeciwnikami. Wisienką na torcie będzie satysfakcją, jaką czerpiemy my — nauczyciele — obserwując regularne postępy w nauce naszych pociech.

■ □ Ważne! □ ■

Naucz swoje dziecko planować w logiczny sposób, a w przyszłości będzie przygotowane na każdą ewentualność, wyprzedzając zdarzenia, a nie jedynie biernie ich oczekując. Reakcja, która poprzedza akcję, oznacza, że przewidzieliśmy potencjalne zagrożenie i go uniknęliśmy. Właśnie taki sposób myślenia jest kluczowym elementem gry szachowej.

■ □ Pamiętaj! □ ■

Najważniejsza jest zabawa, a kto wygra, temu brawa.

Niektóre dzieci nie radzą sobie z porażkami, dlatego wymagają umiejętnego podejścia. Ważne jest, aby w trakcie procesu nauki informować dziecko, że każda porażka jest też okazją do wyciągania wniosków i poprawiania swoich umiejętności dzięki możliwości uczenia się na własnych błędach. Celowe podkładanie się dzieciom, choć ekspresowo poprawia im humor, nie jest dobrą strategią długoterminową. Im szybciej dziecko nauczy się przegrywać, tym prędyj będzie w stanie czerpać korzyści ze swoich porażek. Osiągnięcie poziomu mistrzowskiego w dowolnej dziedzinie wymaga przełknięcia goryczy wielu niepowodzeń, człowiek głodny sukcesu nie pozwala jednak, aby smutek czy gniew stawały mu na drodze do celu.

„Śmieszanka”, czyli efektywna technika pocieszania najmłodszych

Każde dziecko od czasu do czasu znajduje się pod wpływem negatywnych emocji. Jeśli zignorujemy takie sytuacje, sportowy smutek, złość, rezygnacja czy strach mogą długo blokować naszych uczniów, ograniczając ich zdolność do nauki. Na szczęście większość dzieci potrafi ekspresowo zmienić swoje nastawienie o 180 stopni, jeśli poddamy je działaniu pozytywnych bodźców. Nie będę się tutaj rozwodził nad znanymi sposobami poprawy humoru za pomocą przedmiotów i atrakcji (zabawki, słodycze, wyjście do kina), bo większość rodziców ma te podstawowe techniki opanowane. Zamiast tego pragnę zwrócić uwagę na to, jak możemy natychmiast pocieszyć maluchy, jeśli odwołamy się do wyobraźni — żartując w abstrakcyjny sposób. Im bardziej dziwaczne będzie to, co mówimy lub robimy, by pocieszyć dzieci, tym większa szansa, że przykujemy ich uwagę, zaciekawiając je lub rozbawiając, a jeśli uda nam się ta sztuka, to nagle

w magiczny sposób negatywne emocje i humorki znikną. Dzieci z łatwością przechodzą od smutku do śmiechu, spróbujmy to wykorzystać! Wycho-
dzenie poza sztywne ramy dorosłego umysłu i pocieszanie dzieci w krainie
abstrakcji za pomocą „śmieszanek” może być na początku trudne, jednak
z czasem odkryjemy, co „działa” na nasze pociechy. Dzięki temu uzyskamy
skuteczną broń rozweselającą, której użycie pozwoli oszczędzić dzieciom
wiele smutków, żalu i złości, przywracając maluchy na właściwe — pozy-
tywne — tory myślenia.

■ □ Uwaga! □ ■

Podział na lekcje jest umowny. Zawsze lepiej przerobić z dzieckiem jedy-
nie część materiału, niż nie zrobić nic. Jeśli natomiast widzisz, że dziecko jest
chętne do gry, to nie ma sensu przerywać nauki tylko dlatego, że w książ-
ce kończy się przerabiana lekcja.

Początkujący nauczyciel

Istnieją dwa sposoby pracy z tą książką, które rodzic czy opiekun może
wykorzystać do przekazania zaczerpniętej z niej wiedzy, nawet jeśli nigdy
przedtem nie grał w szachy. Najbardziej zapracowani czytelnicy mogą się
ograniczyć do czytania kolejnych fragmentów książki bezpośrednio przed
zajęciami, by potem w trakcie lekcji uczyć się razem z dzieckiem, odkry-
wając wraz z nim, na czym polega ta dyscyplina. Pamiętajmy, że dziecko nie
będzie w stanie przyswajać informacji w takim tempie jak dorosły, trzeba
więc wykazać się cierpliwością. Gorąco zachęcam jednak, aby przed roz-
poczęciem nauki przeczytać całą książkę albo chociaż pierwsze dwie części,
gdyż pozwoli to posiąść fundamentalną wiedzę o grze w szachy już przed
pierwszą lekcją ze swoją pociechą. Książka nie jest gruba, a ponadto zawiera
wiele diagramów szachowych, dlatego czyta się ją szybciej, niż mogłoby się
wydawać. Każdy sposób ma swoje zalety i wady: ten, kto najpierw prze-
czyta całą książkę i zagra kilka próbnych partii choćby z komputerem, będzie
mieć większą wiedzę i kompetencje do nauczania, ten natomiast, kto będzie
czytał fragment po fragmencie i uczył się razem z dzieckiem krok po kroku,
zyska okazję, aby wytworzyć korzystną atmosferę, w której dziecko bę-
dzie się starało dorównać rodzicowi prędkością przyswajania informacji,
a wspólna nauka może działać bardzo mobilizująco na obie strony.

Książka ta jest nie tylko cennym źródłem wiedzy na temat rozwijania umiejętności szachowych naszych dzieci, lecz może również przyczynić się do naszego własnego rozwoju. Nauka gry w szachy jest bowiem przydatna w każdym wieku. Pamiętam sytuację, gdy rodzic przyszedł do mnie po zajęciach wyraźnie podekscytowany i powiedział, że pierwsze kroki na szachownicy zademonstrowała mu córka, próbując przekazać wiedzę przyswojoną na moich zajęciach. Tacie bardzo spodobał się sposób, w jaki jego mózg pracuje podczas gry w szachy. Po dwóch miesiącach powiedział mi, że namówił niemal wszystkich w swoim biurze do rozgrywania przynajmniej kilku partii tygodniowo, nie tylko w domu, ale również podczas przerw w pracy. Ich wydajność jako pracowników wzrosła zauważalnie. Starego wilka trudno jest jednak nauczyć nowych sztuczek, a satysfakcja dorosłego z nauki nigdy nie dorówna dziecięcej radości, dlatego w przypadku dorosłych nie można oczekiwać efektów porównywalnych z tymi, które obserwujemy u swoich pociech.

■ □ Pamiętaj! □ ■

Sama znajomość zasad gry nie wystarcza do efektywnego ich nauczania. Gdyby tak było, ta książka nie byłaby potrzebna. Jeśli potrafisz już grać w szachy, powinieneś potraktować niniejszy poradnik jako zbiór niezastąpionych metod dydaktycznych i praktycznych sposobów dotarcia do ucznia.

■ □ Ważne! □ ■

Nie należy nigdy podchodzić do lekcji gry w szachy z wymuszonym poczuciem obowiązku, okazując niezadowolenie i zniecierpliwienie. Dziecko natychmiast wyczuje takie nastawienie i straci zapał do gry.

Każdemu zdarza się dzień, w którym na skutek zmęczenia nie ma ochoty na wspólne zajęcia. Lenistwo atakuje nas wszystkich, zarówno dzieci, jak i dorosłych. Nie raz przyjdzie nam się z nim zmierzyć. Szukając łatwych wymówek i przekładając wspólne lekcje na później, dajemy uczniom kiepski przykład niesumiennego realizowania planów i braku konsekwencji w dążeniu do celu. W takiej sytuacji najlepiej wziąć kilka głębokich oddechów i zastanowić się, czy nie lepiej zainwestować najbliższe 30 minut w rozwój swojego dziecka, zamiast oglądać telewizję. Czy naprawdę mamy w tej chwili coś ważniejszego do zrobienia? Dbanie o przyszłość naszego dziecka, a tym samym o naszą przyszłość, powinno być dla nas priorytetem.

Nie pozwólmy, aby lenistwo dyktowało kierunek, jaki obieramy zarówno my, jak i nasi uczniowie. Jeśli dziecko wyczuje w nas niechęć czy znudzenie, odbierze to jako negatywny bodziec. Warto pamiętać, jak bardzo spostrzegawcze są dzieci. Nie dajmy im powodu do zwątpienia. Niech w trakcie zajęć udziela im się nasza motywacja. Niech do nauki mobilizują je otrzymane od nas pochwały. Niech towarzyszy im świadomość korzyści, jakich dostarcza gra w szachy.

Sposoby na stymulowanie zainteresowania szachami

Jest kilka kluczowych sposobów podtrzymywania motywacji i zainteresowania uczniów. Porady te dotyczą nie tylko gry w szachy, są również przydatne przy doskonaleniu innych umiejętności.

- **Różnorodność** — w książce prezentuję wiele różnych motywów, wariantów, sposobów na „ugryzienie” tematu gry w szachy. Umiejętne żonglowanie tymi metodami pozwala na unikanie rutyny. Jeśli każda sesja nauki gry w szachy przebiegać będzie w ten sam sposób, to prawdopodobnie już po kilku zajęciach u dziecka nastąpi regres zainteresowania. Współczesne dzieci dorastają w szalonych czasach, są stale stymulowane różnorodnymi bodźcami, dlatego mając na uwadze to, jak łakome nowości są umysły naszych uczniów, powinniśmy dostosować zajęcia edukacyjne do ich oczekiwań.
- **Grywalizacja i gratyfikacja** — dzieci pasjonują gry komputerowe, ponieważ są one tworzone w taki sposób, aby współgrały z nastawieniem najmłodszych. Producenci gier dobrze wiedzą, jak istotne dla dzieci są takie elementy jak: zdobywanie punktów, odblokowywanie kolejnych etapów, niewielkie nagrody, kolekcjonowanie i gromadzenie wirtualnych przedmiotów czy uzyskiwanie dostępu do nowego wyglądu. Większość gier elektronicznych właśnie tymi metodami wciąż użytkowników w pętli „kija i marchewki”. Niestety większość gier elektronicznych nie rozwija umysłów maluchów, a część z nich ma wręcz działanie szkodliwe. Jeśli chcemy rozpocząć walkę o uwagę i zainteresowanie naszych dzieci, to warto sięgnąć po metody podobne do tych, którymi posługują się twórcy gier. Możemy to zrobić, drukując

bądź rysując medale za pokonanie kolejnych etapów, nagradzając kolejne dni konsekwentnej nauki, tworząc tablice osiągnięć lub też tablice celów (kamieni milowych/odznak do zdobycia). A jeśli nasze dzieci naprawdę są zainteresowane i przykładają się do nauki, nową większą szachownicę czy zegar szachowy z pewnością potraktują jako zachętę do dalszego rozwoju.

- **Uwaga na przesylenie informacjami** — w książce przedstawiam wiele różnych metod, gier i zabaw. Warto zapoznać dzieci ze wszystkimi z nich, lecz należy pamiętać, aby robić to stopniowo. Wystawiając naszym uczniom na zbyt wiele informacji naraz, robimy im w głowach bałagan, przez co utrudniamy im zapamiętywanie i zmniejsza się ich zdolność koncentracji. Kluczowym elementem edukacji jest obserwacja naszych uczniów — jeśli zauważymy oznaki znudzenia, sięgajmy po nowy temat, jeśli dziecko wydaje się zniechęcone, przytłoczone mnogością informacji — chwilowo obniżmy poprzeczkę, wracając do tematów, w których uczeń czuje się swobodnie.
- **Rozwój przez zabawę** — przymus zabija frajdę i tępi ciekawość. Celem na początkowych etapach nauki nie jest mistrzostwo Polski, nie powinniśmy więc narzucać naszym uczniom zbyt wymagającego reżimu treningowego. Jeśli w ciągu kilku kolejnych zajęć nasz uczeń nie przejawia chęci do nauki i siedzi z nami jak za karę, to coś jest nie tak i powinniśmy poprawić sposób, w jaki prowadzimy zajęcia.
- **Szachy jako element kultury** — w internecie znajduje się wiele lepszych lub gorszych szachowych animacji i bajek. Dodatkowo można pokazać dzieciom zdjęcia zabytkowych, ozdobnych szachów, w których bierki wyglądają dokładnie jak postacie z rycerskich baśni. Zdjęcia wysokich kamiennych wież, konie w pełnym rynsztunku, malowidła królewskiej pary rozbudzą wyobraźnię najmłodszych uczniów, rozszerzając kontekst gry w szachy.

■ □ Uwaga! □ ■

Nie wymagam ani nawet nie oczekuję, aby rodzic lub opiekun stosował się ściśle do zawartych w tej książce porad i metod i by traktował je jako nienaruszalną całość. Warto dać szansę każdej zabawie czy metodzie dydaktycznej, jednakże ostateczny sposób, w jaki poprowadzisz zajęcia, zależy tylko od Ciebie. Staraj się bawić dziecko nauką i szukaj sposobów,

by jak najlepiej trafić do swojego ucznia. Przekonasz się, że dzięki systematycznym postępom na twarzy dziecka częściej będzie gościł uśmiech i zwiększy się jego pewność siebie. Jest to świetna nagroda za cierpliwość i dostosowanie się do indywidualnego tempa pracy dziecka.

■ □ Pamiętaj! □ ■

Ta książka (jej forma, przejrzystość informacji i kolejność, w jakiej są przekazywane) przygotowana jest w taki sposób, aby ułatwić dziecku zdobywanie wiedzy w małych, zrozumiałych dawkach.

■ □ Ważne! □ ■

Z perspektywy rozwoju potencjału intelektualnego dziecka nie ma znaczenia, czy będzie ono przyswajało materiał z tej książki przez tydzień, czy przez półtora roku. Odbываяc z dzieckiem regularne treningi, podczas których systematycznie utrwalamy zdobywaną przez nie wiedzę i pogłębiamy odpowiednie kanały myślowe, wyrabiamy w dziecku twórcze i konstruktywne nawyki intelektualne. Niewiele dzieci zostaje profesjonalnymi szachistami, co nie oznacza, że należy traktować szachy jedynie jako zwykłą grę, zabawę, wypełniacz czasu. Gruntowne przyswojenie wiedzy prezentowanej w tej książce przełoży się na zwiększenie możliwości intelektualnych dziecka. W obecnych czasach dynamicznych zmian trudno przewidzieć, w jakim kierunku najlepiej kształcić dziecko, by zapewnić mu dostatnią przyszłość, dlatego według mnie najważniejsza jest inwestycja nie w konkretną wiedzę, lecz w potencjał intelektualny i zdolność do wszechstronnego operowania danymi empirycznymi na własny użytek. Umiejętności te są przydatne w niemal każdej sytuacji.

■ □ Uwaga! □ ■

Jeśli widzimy, że uczeń nie odznacza się wybitnym talentem szachowym, nie powinniśmy wykorzystywać tego jako argumentu do zaprzestania nauki. Wręcz przeciwnie, uważam, że powinna to być dodatkowa zachęta, aby nie zrażając się początkowymi trudnościami, spędzić czas z dzieckiem na korygowaniu jego słabych stron. Eliminowanie wad i wszechstronny rozwój to najlepszy kierunek kształcenia, jaki możemy obrać.

Postaramy się stworzyć atmosferę nauki przez zabawę, traktując szachy jako przyjemną formę wspólnego spędzania czasu. Warto na odpowiednim etapie uświadomić dzieci, że nauka gry w szachy wyrobi w nich nawyki myślowe niezwykle przydatne w dorosłym życiu. Dzieci powielają percepcję rodziców, dlatego niestety często nawet w młodym wieku przejmują się swoją przyszłością. Informacja o tym, że szachy mogą ułatwić im funkcjonowanie w przyszłości, może więc niekiedy działać jako świetna inspiracja i trwała motywacja.

Historia dostarcza nam wielu przykładów osób, które spędziwszy jedynie kilka lat dzieciństwa w całkowitej dzicy, z dala od ludzi, pośród natury i dzikich zwierząt, przywrócone do społeczeństwa nigdy już nie zdołały nauczyć się mówić. To prosty dowód na to, jak podatny i chłonny jest umysł człowieka w pierwszych latach życia. Właściwe ukierunkowanie dziecka i nauka formułowania odpowiednich schematów myślowych owocują niezwykle efektywnymi nawykami intelektualnymi przydatnymi w przyszłości.

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

W KOŃCU BĘDZIE SZACH MAT!

Szachy są jedną z najstarszych gier na świecie. Choć towarzyszą ludziom od co najmniej półtora tysiąca lat, wciąż rozpalają emocje, a przede wszystkim kształtują umysły graczy. Nie bez przyczyny tej gry uczono przyszłych władców na dworach królewskich — szachy, jak żadna inna gra, niesamowicie rozwijają umiejętności taktyczne i strategiczne ludzkiego umysłu, porządkują myślenie, poprawiają potencjał intelektualny. Jeśli chcesz, by Twoje dziecko spędzało z Tobą czas przyjemnie i pożytecznie, rozwijało zdolności analitycznego myślenia i nabrało dobrych nawyków intelektualnych, zacznij z nim grać w szachy! Ale najpierw — przeczytaj tę książkę.

Nawet jeśli dotychczas nie zdarzyło Ci się nigdy rozegrać partii szachowej, ta książka pomoże Ci szybko opanować podstawy i przekazać je dziecku. Krok po kroku będziecie razem doskonalić umiejętności, przyjaźnie rywalizować i cieszyć się wspólnie spędzonym czasem. Zobaczysz, od czego zacząć naukę, i przekonasz się, że regularne treningi przynoszą mnóstwo obopólnych korzyści. Oprócz porad typowo szachowych znajdziesz tu profesjonalne wskazówki dydaktyczne, ułatwiające wprowadzenie potomka w arkaną tej szlachetnej gry. Czytaj, ucz się i baw razem z dzieckiem!

- **Podstawy szachowe, czyli poznaj zasady gry, ustawienia figur i ruchy po szachownicy**
- **Rozgrywki, czyli naucz się dobrze grać z partnerem i matować króla**
- **Triki i taktyka, czyli odkryj zaawansowane możliwości rozgrywania partii**
- **Pomysłowe gry szachowe, czyli mnóstwo zabawy w szachowym świecie**
- **Kultura szachowa, czyli omówienie zasad i zwyczajów panujących na turniejach**
- **Motywowanie, czyli przydatne techniki zachęcania najmłodszych do nauki**

MAŁY SZACHISTA PRZY STARSZYM KORZYSTA!

WIKTOR LECH — przygodę z szachami rozpoczął w wieku czterech lat. Odnosił sukcesy w turniejach szachowych, zdobył między innymi mistrzostwo Dolnego Śląska i Wrocławia. Obecnie jest licencjonowanym instruktorem szachowym. Od 2010 roku prowadzi zajęcia szachowe dla dzieci w języku polskim i angielskim w szkołach podstawowych i przedszkolach na terenie Wrocławia i okolic. Nowatorski styl nauki sprawia, że jego uczniowie nie tylko odnoszą sukcesy oraz lepiej radzą sobie w szkole, lecz także czerpią wiele frajdy z tej królewskiej gry.

ebook dostępny wyłącznie na:
ebookpoint^{PL}

Księgarnia internetowa:
<http://septem.pl>

septem
septem.pl

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: septem@septem.pl
<http://septem.pl>

ISBN 978-83-283-5841-6

9 788328 358416

cena 19,90 zł